

ren egentlig havde tænkt ved dets Forelæggelse, idet det nemlig stod for ham, som om dette Thing havde truffet en klar Afgjørelse, som der ikke var den fjerneste Anledning til at forandre. Jeg er nu ikke enig med det ærede Medlem i, at dette Thing har truffet en ganske klar Afgjørelse, thi som bekendt kom Folkethinget ifjor ved Sagens 2den Behandling, der jo, som den ærede sidste Læser meget rigtig bemærkede, maa betragtes som Hovedbehandlingen af en Sag, til et ganske andet Resultat, og til et Resultat, som ganske stemte med det Lovforslag, som nu foreligger her. Jeg skal ikke indlade mig paa at omtale, hvad det var, der — om jeg saa maa sige — forplumrede det klare Resultat, hvortil man kom her ved 2den Behandling, men vist er det, at Folkethinget ved 3die Behandling paa meget væsentlige Punkter fraveg det, som det med temmelig stort Flertal havde vedtaget ved 2den Behandling. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det forekom ham, at det kemiske Laboratoriums Oprettelse ogsaa som en enestaaende eller ialtfald foreløbig Foranstaltning maatte være et saa betydningsfuldt Fremstridt paa dette Omraade, at Ministeren maatte kunne slaa sig tiltaals dermed. Ganske bortset fra, at det andet Thing har en anden Opfattelse med Hensyn til dette Spørgsmaal, vil jeg dog for mit Bedkommende tilstaa, hvad jeg ogsaa tillod mig at udtale under Sagens tidligere Behandling, at, hvor megen Pris jeg end sætter paa Oprettelsen af et kemisk Laboratorium, saa tror jeg dog, at denne Foranstaltning ganske isoleret vilde blive uden nogenformhelt virkelig Betydning med Hensyn til at hæmme det Onde, som det jo er Hensigten at sætte en Stopper for. Det kemiske Laboratorium, liggende her i Kjøbenhavn, udrustet med tre eller fire Undersøgere, vil, hvad enten disse ikke skulle bevæge sig udenfor det kemiske Laboratoriums Bæge, eller selv om man vil give dem Bemyndigelse til at reise omkring og foretage disse Undersøgelser, efter min Overbevisning ikke føre flere Fakta, flere Forsøksninger frem for Dagen, end der allerede nu foreligger. Det, som jeg derfor tror, maa være et nødvendigt Supplement dertil, hvis man vil opnaae Noget i denne Sag, det er efter min Overbevisning først og fremmest en Skjærpelse af Straffene. Det er bekendt, at man allerede nu ikke saa ganske sjelden faar fat i Forsalfkere; naar man da, idet saadanne Tilfælde enkeltvis blive fremdragne, kunde ramme dem følelig, tror jeg, at allerede Noget derved vilde kunne være opnaaet. Endvidere maa jeg anse det for at være meget ønskeligt, at det lokale Polit, hvis Kræfter i dette Dieblit efter Erfaringen jo ere høist utilstrækkelige til at fyldestgjøre de Krav, der stilles dertil, paa en eller anden Maade fik en forøget Styrke og Kræfter til at drage de virkelige Forsalfkere frem. Det

synes, som om det at faae et kemisk Laboratorium oprettet ialtfald for den nysnævnte ærede Læser er Hovedopgaven, men derfor bør man ikke glemme den egentlige Opgave, nemlig at forhindre, at Forsalfkninger fremtræde ustraffet, men dette tror jeg, at det kemiske Laboratorium vil være aldeles utilstrækkeligt til. At give Forsalfkninger, de Bedragerier, som igjennem Forsalfkninger begaas, en passende Straf, tror jeg, maa være Opgaven for en Lov, og denne Lov vil mest gavne navnlig den fattige Del af Befolkningen, som er nødt til at kjøbe i Detailudsalg, og som allerede paa Grund deraf betaler Varens dyrere. Det er overalt Tilfældet, ogsaa her i Landet, at der er Ingen i det hele Samfund, der lever saa dyrt som den fattige Befolkning, fordi den kjøber i smaa Portioner og derfor betaler højere Pris, men naar den saa tillige er udsat for i Detailudsalgene at faae forsalftede Varer, saa er den særlig uheldig stillet. Jeg vil derfor tro, at det Grundlag, som foreligger her fra Ministeren, og som ganske stemmer med det, som dette Thing vedtog ifjor ved anden Behandling, vil kunne tjene til videre Behandling og Overveielse paa dette Omraade, og jeg vilde anse det for absolut uheldigt, om man ved denne Behandling i denne Samling vilde stille sig paa det absolute Standpunkt, som den første ærede Læser gjorde, og sige: Vi have ved tredie Behandling sagt, hvad vi vilde, og gaa ikke ud derover. Jeg anbefaler at tage Sagen paany under Overveielse og se paa Grundlag af, hvad der foreligger, at komme til Enighed om et Forslag, som Regeringen og det andet Thing kunde gaa ind paa, og hvorved der virkelig kan opnaas Noget til at hæmme Forsalfkninger, der, som jeg allerede tillod mig at udtale, væsentlig gaa ud over den Del af Befolkningen, som mindst kan taale det.

Juslitsministeren (Me Lemann):

Med Hensyn til det reiste Spørgsmaal om Forsvarligheden eller Ikte-Forsvarligheden af at forelægge denne Sag her i Thinget paany i den Skikkelse, hvori den er forelagt, da maa jo formentlig den første ærede Læser have overset, at Lovforslaget gik, som naturligt er, efter at være vedtaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 3die Behandling, herfra til Landsthinget, og at det ikke var Ministeren, men Landsthinget selv, som ændrede Forslaget til den Skikkelse, hvori det nu foreligger. Hvis man altsaa overhovedet skal gjøre Forsøg paa at bringe denne Sag videre, ser jeg ikke rettere, end at det var naturligt at begynde der, hvor man slap sidst, og derfor forelagde jeg Lovforslaget i Landsthinget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget der ved 2den Behandling ifjor. Nu er det færdigt fra Landsthinget og kommer derfor ganske naturligt til Folkethinget. Jeg tror ikke, at nogen anden Fremgangsmaade er mulig, naar man husler paa,